

# Spremembe v vodstvu mladinske organizacije

Konec prejšnjega meseca natančneje 28. marca, je bila v KD Španski borci volilno-programska konferenca OK ZSMS. Potekala je po ustaljenih tirmah kot že tolikokrat doslej, vendar z neko pomembno razliko: konference se je namreč udeležilo kar 94 odstotkov vseh delegatov iz osnovnih organizacij ZSMS, česar ne pomnijo niti stari mački v mladinski organizaciji.

Od mladih se je na konferenci poslovila dosedanja sekretarka OK ZSMS Jelka Hrženjak, valeti pa je predala v roke Jožetu Kerekešu, ki bo naslednji mandat opravljal sekretarsko funkcijo.



**Jože Kerekeš — novi sekretar OK ZSMS Ljubljana Moste-Polje**

Toda razen sekretarja so delegati izvolili tudi nove člane

predsedstva. Stari člani so se poslovili bodisi zaradi preobremenjenosti z delom in študijem ali pa so jih razrešili zaradi neaktivnosti. Tako je tudi prav. V vodstvu mladinske organizacije so potrebni mladi, ki so pripravljeni žrtvovati del svojega prostega časa za raznovrstne akcije v okviru in pod vodstvom mladinske organizacije. Skrajni čas je, da se vsaj mladina otrse »papirnatih« članov.

Novi mladinci v predsedstvu OK ZSMS so: Robert Golavšek iz Štepanjskega naselja, Andrej Pečnik iz Papirnice Vevče, Daniel Rajič iz Srednje šole za elek-

troenergetiko, Matjaž Magajna iz upravnih organov SOB Lj. Moste-Polje, Robert Levičar iz Zelene jame, Muharema Zulič iz VVO Angelce Ocepek, Milana Kučič iz Totre in Ivan Potočki iz Gradisa — tozd Železokrivnica.

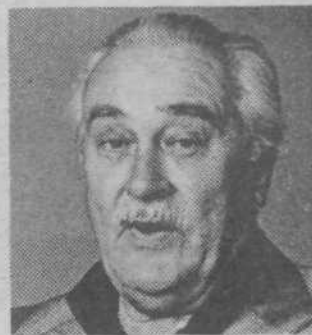
Mladi so bili na konferenci zelo delovni in so izvolili tudi nove člane kadrovske komisije: Ti so: Zofija Barbič, Ljuba Plevel in Ivan Grbec.

Mlade v tem letu čakajo pomembne naloge, pripravljeni pa smo, da jih bodo z novim in svežim mladinskim vodstvom uspešno uresničili.

BOGDANA REJC

V SPOMIN

## Franci Sotlar-Pavijan



Franci Sotlar se je rodil 5. septembra 1919 na Vevčah, kjer je preživel tudi svoja mlada leta. Izučil se je mizarske obrti, od 17. leta naprej pa je delal v Papirnici kot zidarški delavec. V Požju je bil vključen med Sokole.

Že junija 1941 se je povezal z Osvobodilno fronto, član zveze komunistov pa je postal leta 1942, ko je stopil v vrste II. štajerskega partizanskega bataljona. Potem ko se je izkazal v bitki na Jančah, je postal poveljnik čete. Septembra 1942 je postal namestnik komandirja zaščitne enote vojaško-političnega vodstva NOV in PO Slovenije. Ta je kasneje zaradi velikega priliva borcev prerasla v Levstikov bataljon, Pavijan je postal komandir III. čete tega bataljona. Kasneje je Levstikov bataljon prerastel v VIII. slovensko brigado Franca Levstika. Pavijan je zaradi zanesljivosti, borbenosti in sposobnosti vodenja postal komandant III. bataljona. Po hudi nemški ofenzivi novembra 1943. leta je postal namestnik komandanta Levstikove brigade in kmalu zatem komandant Notranjskega odreda. Sredi leta 1944 je končal oficirsko šolo in bil imenovan za pomočnika načelnika štaba divizije VDV, konec vojne pa je dočkal kot major operativ-

nega oddelka divizije KNOJ. V bojih je bil trikrat ranjen.

Po vojni je kot major jugoslovanske armade ostal v vrstah Knoja. Služboval je v Sarajevu, Zagrebu, Beogradu, Kninu, Mariboru, Tolminu. Končal je vse visoke vojaške šole in kot starešina prenašal svoje bogate vojaške izkušnje rodovom povojnih starešin. Dolgo je bil tudi predavatelj na Višji vojni akademiji v Beogradu, po upokojitvi leta 1972 pa mu je le uspelo priti blizu svojih Vevč in kasneje prav na Vevče, na katere je bil tako zelo navezan.

Njegova delovna vnaema pa ni mirovala, poučeval je na FSPN, na katedri za SLO in DS, opravljal številne funkcije od republike in občine do krajevne skupnosti Vevče — Zg. Kašelj, v kateri je bil predsednik skupščine in predsednik ZB NOV ter v vrsti drugih organov; dokler mu je zdravje dovoljevalo, je bil tudi mentor mladinski organizaciji.

Bil je učitelj in delavec. Rad je prenašal svoje bogate izkušnje iz zakladnice partizanskega bojevanja in graditve ljudske oblasti. Bil nam je tolmač zapletenih svetovnih dogodkov in s svojim gorečim nasmehom najprijetnejši človek med nami.

Takega bomo za vedno ohranili v spominu.

## Olga Bavec



Drugega aprila smo se poslovili od Olge Bavec, rojene Skočir leta 1925 v vasi Kamno pri Kobaridu. Že v zgodnji mladosti je okusila težko kmečko delo, kasneje pa se delo služkinje pri italijanskem trgovcu v Kobaridu. Kot hčerka zavodne slovenske družine se je kot mladinka leta 1943 vključila v delo OF in postala kurirka za območje vasi Kamno. Ob kapitulaciji Italije je v rojstni vasi sodelovala pri razoroževanju bežečih Italijanov. Še isto leto je šla v partizane, v enote 2. bataljona 18. SNOUB-Bazoviške, kjer je začela kot bolničarka, po končanih tečajih pa je opravljala odgovorne dolžnosti v enotah za zveze, najprej v 17. brigadi Simona Gregorčiča, nato pa v štabu 9. korpusa NOV na Primorskem. Bila je hrabra in povsod priljubljena borka. Leta 1944 je bila med pohodom v Beneško Slovenijo v boju na Krnu težko ranjena. Takoj po končanih bojih v

Vidmu se je 10. maja poročila s svojim soborcem in komandantom Franjem Bavecem. V enotah JLA je službovala do leta 1947, nato pa se je vsa posvetila nastajajoči družini in z njo živela v številnih krajih Jugoslavije, kjer je služboval mož kot oficir JLA. Leta 1971 se je z možem in otroki: sinom Brankom in hčerka Zmago in Katjušo vrnila v Slovenijo in ustalili so se na Kodeljevem, ona sama pa se je zaposlila v Žitu. Zaradi invalidnosti po srčnem infarktu leta 1972 se je 1973. leta upokojila.

Povsod, kjer je prebivala, je bila zelo aktivna terenska delavka, za kar je prejela tudi družbeno priznanje, ki jih je pridala odlikovanjem za bojno delovanje in aktivnosti v NOB.

Našo soborko, aktivistko in krajanu bomo ohranili v trajnem spominu.

Organizacija ZZB NOV in KS Kodeljevo

## Bogo Omahen



V prvih aprilskih dneh je umrl Bogo Omahen, rojen 7. marca 1923. leta. Rodil se je v Višnji gori, po vojni pa živel na Kodeljevem, kjer je tudi umrl.

Družina Omahen v Višnji gori je bila ena številnih slovenskih družin, ki ob okupaciji niso omahovale, temveč so se takoj odzvale pozivu OF za boj proti okupatorju. Bogo je bil tedaj še deček, vendar je tudi kot tak sodeloval v znani veliki akciji leta 1942, ko so aktivisti OF organizirali prevoz tridesetih voz hrane in opreme iz Višnje gore do taborišča II. grupe odredov na Polici. Žal je bilo to in drugo sodelovanje izdano in družina Omahen je prišla na spisek za

likvidacijo. Bogo je bil skupaj z očetom odpeljan v ljubljanske zapore in od tam v italijansko internacijo. Ob kapitulaciji Italije se je Bogo vrnil in se vključil v partizansko vojsko. Kot šofer je bil kasneje vključen v tankovsko enoto, tako da je v znamenitem obračunu z belogardisti na Turjaškem gradu bil boj v partizanskem tanku.

Po vojni se je vključil v obnovno in predano opravljal številne družbene dolžnosti, dokler ga bolezen ni povsem priklenila na posteljo. Borci in krajanje Kodeljevega ga bomo ohranili v lepem spominu.

T. TRTNIK

## Kratko, pa jasno

**Dne 28. marca smo imeli v kulturnem domu Španski borci volilno-programsko konferenco OK ZSMS Lj. Moste-Polje, na kateri smo izvolili novega sekretarja in nove člane predsedstva.**

**V domu JLA je bilo 1. aprila srečanje brigadirjev vseh ljubljanskih občin, kjer so brigadirji obudili spomine na prejšnje akcije in se pripravili na nove.**

**V sodelovanju z OK SZDL Lj. Moste-Polje pripravljamo skupno**

**sejo predsedstev o vlogi mladine v najširši frontni organizaciji.**

**Nekaj naših brigadirjev se je 29. in 31. marca udeležilo lokalne vikend akcije v Tuzli, kjer so se srečali z brigadirji hrvatske brigade Kreka, ki se bo letos udeležila akcije v Nišu.**

**Mladi iz Zadobrove, Sneberja, Zajčje dobrane in OK ZSMS vas vabijo na prvomajski kres, ki bo na predvečer 1. maja ob 21.00 uri v Zajčji dobravi.**

JOŽE KEREKEŠ

### 220 Saturnužanov v Cankarjevem domu

V soboto, 20. aprila, si je tudi 220 Saturnužanov ogledalo predstavo Dvojnik in paradiz, s katero je velika dvorana Cankarjevega doma prvič zaživela kot gledališko prizorišče. Bilo je izjemno doživetje.



Kot je bilo slišati na tej konferenci, se pionirji v naši občini najbolj množično udeležujejo tekmovanju za bralno in za Moškričevo značko, pridni pa so tudi pri dopisovanju v Našo skupnost. Sicer pa si mladi želijo zelo različnih dejavnosti; zdaj predvsem pogrešajo računalniške, zgodovinske in filmske krožke pa plesne vaje, predlagali so tudi več športnih krožkov. Kaže pa, da je glavna ovira predvsem pomanjkanje dobrih mentorjev, takih, ki bi znali in bili pripravljeni delati s pionirji.

Občinska zveza prijateljev mladine bo prisluhnila tem pripombam in željam mladih in jih v okviru denarnih možnosti poskušala tudi uresničiti.

(Besedilo in slika): D. J.

### Pionirska konferenca o prostem času mladih

Letošnja tema pionirskih problemskih konferenc je bila prosti čas mladih. Nekaj manj kot 8000 pionirjev iz naše občine je najprej na razrednih sestankih, nato pa na šolskih pionirskih konferencah govorilo o tem, kako osnovnošolci preživljajo ure, ki niso namenjene obveznemu pouku in učenju, marveč zabavi, sprostitvi in igri, prek teh dejavnosti pa tudi pridobivanju novih znanj in izkušenj. Svoje ugotovitve in želje so naši pionirji strnili na občinski problemski konferenci, ki jo je 9 aprila v kulturnem domu Španski borci pripravila naša občinska zveza prijateljev mladine, udeležili pa so se je predstavniki vseh pionirskih odredov naše občine. Povabilu na problemsko konferenco so se odzvali tudi gasilci-pionirji iz pionirskih desetih pri gasilskih društvih, zveza kulturnih organizacij in planinsko društvo.

## Kurirčkova pošta 1985

Kurirčkova pošta je še vedno ena najbolj privlačnih oblik ohranjanja spominov na partizanske kurirje, na pionirje, ki so z zaupnimi sporočili hiteli od javke do javke. S pogumom in hrabrostjo so morali mimo vseh nevarnosti varno prenesti sporočila. Skrivno geslo, izrečeno ob predaji, je bilo znak, da je prišlo sporočilo v prave roke. Tako še danes ostaja eden osnovnih namenov kurirčkove pošte: varno in hitro prenesti zaupano sporočilo do naslednje javke.

Letos so naši pionirji tej akciji namenili še posebno pozornost. Pa ne samo pionirji; tudi borci NOV, mladinci, pripadniki ZRVS, planinci, gasilci, DPM so skupaj oblikovali bogate programe dejavnosti po KS, saj je letošnja kurirčkova pošta posvečena 40. obletnici osvoboditve naše domovine.

V Ljubljano bo kurirčkova pošta prispela iz petih smeri — sprejeli jo bodo pionirji vseh petih ljubljanskih občin.

Naši pionirji jo bodo sprejeli 7. maja ob 10. uri v Senožetih. Po dogovorjeni časovnici in prek javk bo potovala od šole do šole po vseh KS

do 10. maja. Vse druge podrobnosti, ki so vezane na en sam odred (javke, časi predaj med posameznimi kurirskimi trojkami, sestava trojk in drugo) pa so v strogi tajnosti.

V Ljubljani bo deloval informativni center, kjer se bodo mladi kurirji javljali po opravljenih nalogah. Dežurni pionirji v informativnem centru bodo vpisovali v poseben zemljevid javke, s katerih se bodo javljali kurirji, sočasno pa bo nastajal tudi bilten kurirčkove pošte; zato bodo sodelovali tudi mladi novinarji.

Zadnji dan, 10. maja, se bo po 15. uri vseh pet kurirčkovih pošt prebi-

jalo proti cilju — Trgu revolucije, kjer bo osrednja prireditev zbora pionirjev Jugoslavije. Zadnji kurirji se bodo z raporti neposredno vključevali v program prireditve.

Letošnje sporočilo je namenjeno predsedstvu republiške konference socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije in med drugim sporoča, da pionirji s to akcijo bogatijo veneč prijateljstva in bratstva z vsemi pionirji naše domovine, z vsemi otroki sveta.

»Z njo nosimo veselje in smeh in tisoč želja. Največja želja pa je, da bi bila naša domovina vedno svobodna, da bi bili svobodni vsi narodi sveta. Mi smo proti orožju — proti vojniam.«

Ali res ne bo več časa, da odrastemo? Pionirji želimo — in pravico imamo — živeti in ustvarjati lepši jutri. Pripravljani smo pridobitve naše socialistične revolucije ohranjati in jih razvijati z delom in še boljšim učenjem.

MARIJA BENČINA

## POZIV MEDVOJNIM IZGNANECIM V SRBIJO Manifestacija bratstva in enotnosti

Manifestacijo pod nazivom Vlak bratstva in enotnosti organiziramo kontinuirano že od leta 1961; kot odraz stalnih prijateljskih in bratskih vezi med bivšimi izgnanci iz Slovenije, ki jih je okupator leta 1941 izgnal iz njihovih domov, in njihovimi gostitelji v SR Srbiji, kjer so izgnanci našli svoj drugi dom. Velika večina je dobila toplo in prijateljsko zatočišče pri srbskih bratih in sestrah, ki so skupaj z njimi preživljali težave vojne vihrer ter prenašali nadčloveške napore in trpljenja.

Medobčinska koordinacijska odbora za organizacijo Vlak bratstva in enotnosti v SR Srbiji in SR Sloveniji sta v soglasju z vsemi sodelujočimi občinami sklenila, da v letošnjem letu organiziramo Vlak bratstva in enotnosti, ki bo iz SR Slovenije popeljal bivše izgnance in njihove najžejše družinske člane k njihovim gostiteljem v SR Srbijo.

Vlak bo odpeljal iz Maribora oziroma Jesenice 11. oktobra, vračal pa se bo iz Kraljeva oziroma Titovih Ulic 15. oktobra.

Zato pozivajo občinske konference SZDL vseh sodelujočih občin v SR Sloveniji. Mestna konferenca SZDL Maribor in Medobčinski svet SZDL Ljubljana vse slovenske medvojnne izgnance in njihove najžejše člane, da se čimprej povežejo s svojimi bivšimi gostitelji v SR Srbiji ter se nato na osnovi njihovega povabila, najkasneje pa do 15. maja 1985, zgledajo na sedežih svojih občinskih konferenc SZDL. Mestne konference SZDL Maribor in Medobčinskega sveta SZDL Ljubljana zaradi prijave svoje udeležbe na letošnjem Vlak bratstva in enotnosti.

Vse ostale informacije v zvezi s potovanjem z Vlakom bratstva in enotnosti dobijo zainteresirani na sedežih svojih občinskih konferenc SZDL, na Mestni konferenci SZDL Maribor in Medobčinskem svetu SZDL Ljubljana.

Medobčinski koordinacijski odbor Vlak bratstva in enotnosti Slovenije